

Отже, проаналізувавши усі переваги та недоліки механізмів інвестування, які подані у табл.1 бачимо, що загалом існує чимало способів фінансування будівництва, які мають багато плюсів і мінусів для майбутнього інвестора. При фінансуванні житлового будівництва необхідно враховувати чимало чинників: мета інвестування, забезпечення інвестування іпотекою, можливість зміни умов фінансування, потенційні ризики та шляхи їх вирішення. З огляду на це, інвестори повинні чітко розуміти особливості кожного механізму вкладення коштів у будівництво житла, проаналізувавши усі переваги та недоліки обрати оптимальний та найменш ризикований варіант.

Література

1. *Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18.09.1991 № 1560-XII [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Офіц. сайт. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>.*
2. *Законні схеми фінансування будівництва житла: переваги та недоліки [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://ua.prostopravo.com.ua/neruhomist/statti/zakonni_shemi_finansuvannya_budivnitsva_zhitla_perevagi_ta_nedoliki.*
3. *Схеми фінансування будівництва житла: мода на форварди [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://minfin.com.ua/ua/2018/05/10/33526794/>.*
4. *Інвестиційні схеми фінансування будівництва житла [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://blog.liga.net/user/yuasadchev/article/30943>.*

Мізюк А.Р.,

студ. гр. ОП-33,

Національний університет «Львівська політехніка».

Науковий керівник – Ясінська А.І.,

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ЦІЛЬОВЕ КАЛЬКУЛЮВАННЯ – НАЙПОПУЛЯРНІШИЙ МЕТОД СТРАТЕГІЧНОГО ОБЛІКУ

В сучасному конкурентному середовищі керівники підприємств все більшу увагу приділяють не тільки управлінню витратами поточної діяльності, але й дослідженням стратегічних методів управління та їх практичне застосування на підприємстві. Традиційні системи управління витратами, широко використовувані в даний час, основну увагу приділяють порівнянню фактичних витрат із заздалегідь встановленими нормативами, виявлення й аналізу

відхилень, здійснення коригувальних дій, які забезпечуватимуть відповідність майбутніх витрат прийнятним нормативам. Основний акцент – не допустити зростання витрат. Але поряд з цим, в умовах жорсткої конкуренції на ринку, задля підвищення попиту на продукцію, і в кінцевому результаті отримати прибуток, керівництву необхідно приділяти більшу увагу стратегічному управлінню. Саме для цього призначений стратегічний управлінський облік. Одним з ефективних інструментів стратегічного управління витратами, який успішно впроваджений на багатьох зарубіжних компаніях є цільове калькулювання.

Цільове калькулювання – це процес встановлення та досягнення повної собівартості, при якій задуманий товар із конкретними вимогами повинен бути вироблений з метою реалізації бажаного прибутку за очікуваною ціною продажу протягом визначеного періоду. Це не просто метод калькулювання, а скоріше техніка управління, в якій ціни визначаються ринковими умовами, спричиненими кількома факторами, такими як однорідна продукція, рівень конкуренції, відсутні або низькі витрати на доставку для кінцевого споживача тощо [1]. Крім того, цільова калькуляція слугує ефективним інструментом управління витратами, який використовується для зменшення загальної вартості товару за весь його життєвий цикл, шляхом виробництва, інженерії, досліджень та дизайну. Це в свою чергу дає змогу підприємству в управлінні бізнесом в отриманні прибутку на надзвичайно конкурентному ринку.

Процес визначення цільових витрат включає в себе: визначення відпускної ціни на новий товар та орієнтовну продукцію за допомогою аналізу ринку та розрахунок цільового прибутку; визначення цільової вартості шляхом вирахування прибутку від ціни продажу; функціональний аналіз витрат для конкретних компонентів та процесів; визначення орієнтовної вартості товарів; порівняння між орієнтовною вартістю та цільовою вартістю; прийняття рішення щодо впровадження продукту, як тільки очікувана вартість буде досягнутою; управління витратами під час виробництва.

Основними принципами цільового калькулювання можна виділити наступні: цінова калькуляція; перехресні функціональні команди; орієнтованість на клієнта; зосередження на розробці та процесі створення виробу; зниження вартості життєвого циклу продукту тощо [2].

Цільове калькулювання найбільше застосовують компанії, які конкурують, і постійно випускають на ринок потік нових або модернізованих товарів (наприклад, споживчі товари). Для них цільова калькуляція – ключовий інструмент виживання. І навпаки, цільові витрати менш необхідні тим компаніям, у яких є невелика кількість застарілих продуктів, які потребують

мінімальних оновлень, і для яких довгострокова прибутковість тісніше пов'язана з проникненням на ринок.

Цільова собівартість – це різниця між ціною продажу, необхідною для заволодіння визначеною часткою ринку, та бажаним прибутком на одиницю продукту. Отже, цільове калькулювання є особливо необхідним і ефективним інструментом задля встановлення цілей щодо скорочення витрат. Якщо цільова собівартість менша за реально досягну в поточному періоді, то менеджери намагаються запланувати таке скорочення витрат, яке наблизило б фактичну собівартість до цільової. Виявлення такого скорочення є головною проблемою цільового калькулювання. Як тільки собівартість продукції визначена, підприємство повинне визначити цільові витрати за кожним компонентом. Ця концепція має багаторічний досвід застосування в сотнях відомих компаній і авторитетну думку провідних фахівців у сфері маркетингу, виробничого менеджменту та управлінського обліку. Використання системи цільової калькуляції собівартості дозволяє координувати і контролювати всю виробничу діяльність підприємства відповідно до важливого стратегічного орієнтиру заданих витрат. Тобто, тут мова йде про необхідність стратегічного планування і визначення ціни товарної продукції, обрахунку прибутку, а, в кінцевому результаті, досягнення запланованої собівартості.

Література

1. *Target Costing. Key Features of Target Costing.* [Електронний ресурс].-Режим доступу: <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/knowledge/accounting/target-costing/>.
2. *Target Costing.* [Електронний ресурс].-Режим доступу: <https://www.accountingtools.com/articles/2017/5/14/target-costing>.
3. *Вдалі проекти світових та вітчизняних компаній на базі методів стратегічного управлінського обліку* [Електронний ресурс].-Режим доступу: http://sophus.at.ua/publ/2016_12_14_katpodilsk/sekcija_section_3_2016_12_14/vdali_proekti_svitovikh_ta_vitchiznjanih_kompanij_na_bazi_metodiv_strategichnogo_upravlinskogo_obliku/136-1-0-2195.
4. *Особливості стратегічного управлінського обліку: його становлення та розвиток.* [Електронний ресурс]. Режим доступу: [https:// lubbook.org/book_446_glava_19_80.%C2%A0%C2%A0%C2%A0%C2%A0&nb.html](https://lubbook.org/book_446_glava_19_80.%C2%A0%C2%A0%C2%A0%C2%A0&nb.html)